

(CD-68) પદ-૦૧ મોક્ષ મળે છે ‘નિયમ’થી

મોક્ષ મળે છે ‘નિયમ’થી, અંતરસંયમથી;
સ્તુતિ, જપ યા પ્રાર્થના, કરવા ‘નિયમ’થી.

“જ્ઞાની પુરુષ” કહી ગયાં: અગરબત્તી યા ધૂપ;
એક જ ‘ટાઈમે’ ‘ફિક્સ’ કર, મળશે મુક્તિ-સુખ.”
સતયુગ વર્તે સવારમાં, ચારથી છ બજતાં સુધી;
બે કલ્લાકી ભક્તિ-યોગ, પહોંચે પરમાત્મા સુધી.

શ્રી સીમંધર સ્વામીનું, પ્રાતઃકાળે સ્મરણ;
‘દાદાશ્રી’ની સાક્ષીએ, ચાલીસ વાર નમન.
ભાવ-શબ્દ-‘વાઈબ્રેશનો’, પરિણામે તત્ક્ષણ;
સાષ્ટાંગી દંડવત પ્રણામ, એકસો આઠનું ફળ.

સત્તરમા શ્રી કુંથુનાથના, ભારતમાં શાસન હતાં;
શ્રી સીમંધર અવતર્યા, ક્ષેત્ર મહાવિદેહમાં.
પિતા શ્રી ‘શ્રેયાંસ’ ને, માતા ‘સત્યકી’ નામ;
પાટનગર પુંડરીક ગિરિ, ત્યાં જન્મ્યાં ભગવાન.

મતિજ્ઞાન ને શ્રુતજ્ઞાન, સાથે અવધિજ્ઞાન;
જન્મથી લઈ આવેલને, દેવેન્દ્રોના પ્રણામ.
વૃષભ લાંછનધારીને, લાવણ્ય અજોડ;
ચૈત્ર વદિ દસમી અને, મધરાત્રિનો યોગ.

માત-પિતાની ભાવના, પૂરી કરવા કાજ;
શ્રી ‘રુક્મિણી દેવી’ના, પ્રભુ બન્યાં સરતાજ.
જોબનવંતી રાણી છે, રૂપ-રૂપનો અંબાર છે;
આસક્તિ નથી સ્ત્રી-ધને, મહીં વીતરાગી માલ છે.

સંયમ-રસિયા ‘જીવ’ને, રૂચે નહીં સંસાર;
કલ્યાણે આત્માભિમુખ, શાસનરસી સંસ્કાર.

ફાગણ સુદિ ત્રીજના, દીક્ષા અંગીકાર;
ચોથું મનઃપર્યાય જ્ઞાન, ઊપજિયું તત્કાળ.

આવતી ચોવીસી તણા, તીર્થંકર અષ્ટમ;
ઉદય સ્વામી નિર્વાણ પછી, ‘સ્વામી’ વિહરશે મોક્ષપંથ.
ચોર્યાસી લખ પૂર્વનું, આયુષ્ય ધરિયું જેમણે;
તે સીમંધર સ્વામીને, વંદું મન-અનુસંધાને.

શ્રી સીમંધર ભક્તિથી, સંબંધ સ્થાપિત થાય;
નિરંતરી સંધાનથી, નિશ્ચય સિદ્ધિ થાય.
મૂરતિ મહાફળદાયિકી, હાજર અરિહંત ઐશ્વરી;
સન્મુખ તે ભગવાન છે, મોક્ષસ્વરૂપમ્ શ્રી.

સર્વ કષાયો જીતીને, બેઠાં છે અરિહંત;
આપણને જિતાડી દ્વયે, કલ્યાણક ભગવંત.
મોક્ષક જિનવર ઉપકાર, વર્તમાન શીલવંત;
આપણને યોખ્ખા કરે, નિર્મળ સત્-શિવમ્.

સ્વાતમ્ નિયમનરૂપ નિયમ, સ્થિતિ પદ્માસન;
આપ ચરણમાં પ્રાપ્ત હો, અમને ભવ્યાસન.
અશક્ય ભારત-ભૂમિથી, કળિયુગમાં તે પંથ;
‘વાયા’ મહાવિદેહથી, શક્ય બને ભવ-અંત.

મનખાદેહે ‘જ્ઞાન’-મિલાપી, સત્ પુણ્યંકર શ્રદ્ધાળુ;
ભારતભોમે ભેળાં કર જીવ, પુણ્યે પરમાણુ.
મિત્ર સમા સત્-રાહબર, જાગૃત પુરુષાર્થ;
ત્રિયોગે ભેળાં કરો, ધર્મીલ પરમાણુ.

જેનામાં ‘આત્મા’ જુઓ, તેને મળશે સુખ;
સત્-પુણ્યની સંગતે, વિદેહી ભાથું.

નવ્વાણું હજજાર ને, નવસો નવ્વાણું;
મળી શકે છે હિન્દમાં, પુણ્યે પરમાણુ.

એક જ પૈસો જે ખૂટે, દેશે તીર્થંકર;
‘ચેક’ રૂપૈયા લાખનો, સ્વીકારે સીમંધર.

ક્ષેત્ર મહાવિદેહમાં, કાયમ છે સતયુગ;
યોથો આરો વર્તે છે, તીર્થંકર સન્મુખ.

વેર ન બાંધે ક્યાંય ને, વહેવારે શુદ્ધ હોય;
‘સમભાવે નિકાલ’ હોય, ભવ્યો ભવ્ય જ સ્હોય.

યોથા આરાનો સ્વભાવ, જેને જીવતાં ઊપજે;
‘નિયમ’થી ખેંચાઈ જાય, સીમંધરી ઋણ સંબંધે.

